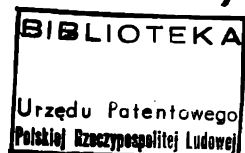

B63b 35/16

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 43796

Kl. 65 a¹, 2

VEB Volkswerft Stralsund*)

Stralsund, Niemiecka Republika Demokratyczna

Statek rybacki

Patent trwa od dnia 25 listopada 1958 r.

Pierwszeństwo: 17 marca 1958 r. (Niemiecka Republika Demokratyczna).

Wynalazek dotyczy statku rybackiego, który umożliwia szybkie wyposażenie oraz wylądowanie okrętu. Wykorzystywanie rybołówstwa morskiego jest obecnie możliwe tylko w drobnej części, ponieważ miejsca łowów znajdują się stosunkowo daleko od właściwych portów macierzystych dla statków rybackich i to przeważnie w ciepłych morzach.

Bezpośrednie użytkowanie ryb do wyżywienia ludzi jest tylko wtedy możliwe, jeżeli załadunek lub też przeróbka konserwowa odbywa się po łowach w pewnym określonym i zależnym od temperatury czasie.

Rybołówstwo jest tym samym ograniczone na chłodniejsze okolice mórz i wskazane jest dlatego używanie kutrów o dużych wydajnościach maszyn w celu osiągnięcia wysokiej szyb-

kości jazdy. Konieczność wyszukiwania oddalonych obszarów połowu i transport stosunkowo możliwie świeżego towaru doprowadziło do budowy silnych i szybkich statków, lecz znacznie droższych. Zastosowanie urządzeń chłodniczych stanowi również nie zupełnie zadowalający środek. Również przestawianie się w ostatnich czasach rybołówstwa na wielkich morzach na kombinowany system łowów oraz przeróbki ryb na statkach rybackich przedstawia tylko niedoskonałe rozwiązanie pośrednie, ponieważ z nim związany jest niezmiernie duży wydatek na maszyny i załogę, połączony z ryzykiem nierównomiernych połowów na poszczególnych kutrach.

Wielkość statków układa się stosunkowo do górnej granicy zdolności połowów istniejących sieci rybackich, wtedy gdy tymczasem rzeczywiście uniwersalne urządzenie do konserwacji i przeróbki ryb różnych gatunków wymaga du-

*) Właściciel patentu oświadczył, że twórcą wynalazku jest inż. Wilhelm Sängeraub.

zych okrętów i inaczej nie może być należycie wykorzystane.

Pożądaną ulepszenie przedstawia duży okręt fabryczny, współdziałający z odpowiednią flotą kutrów rybackich, oddających złowiony materiał w okręgu łowieckim lub w jego pobliżu na stojący lub krążący okręt-matkę, które przez to pozwalają łowić prawie bez przerwy.

Przez brak konieczności jazdy kutrów z portu macierzystego na miejsce łowów i z powrotem, intensywność łowów jednego kutra prawie że się potraja dla znacznej ilości krajów, łowiących ryby na dużych morzach.

Oprócz tego zyskuje się przez nastawienie śrub okrętowych na holowniczy napęd, polepszenie sprawności urządzeń mechanicznych.

Problemem dotychczas nierozwiązanym jest obecnie oddawanie złowionych ryb na okręt-matkę. Przebiegać ono musi bardzo szybko, chronić złowiony materiał i dać możność pracy na otwartym morzu. Wszystkie dotychczas przeprowadzone rozwiązania nie wypełniły tych warunków lub wypełniły je wadliwie.

Transport złowionych ryb znanymi środkami wylądowczymi, jak skrzynie (kosze), przenoszonych za pomocą lekkich przyrządów przenośnych, trwa zbyt długo i nie może być stosowane. Doświadczalnie używane sposoby przepompowywania lub przenoszenia za pomocą elewatorów okazują się jako nieodpowiednie, ponieważ nieuniknione były znaczne uszkodzenia ryb tak, że sposób ten tylko tam był stosowany, gdzie cały połów był brany do przeróbki, np. bez reszty na mączkę.

Zarówno znana propozycja, ażeby napełnione sieci oznaczać boją przed biegnącymi na szlaku łownym okrętami przetwórczymi, które przejmują te ryby — jest warunkowo do użycia. Tak np. w górętnych wodach, w których strata przez różnicę ciśnienia, brak tlenu i sprasowanie zabijają i uszkodzają ryby bardzo prędko — jest nie do użycia. Przy urządzeniach portowych i pływających stacjach w pobliżu brzegu morskiego powstają teraz bardzo duże straty na skutek dużej straty czasu na wylądowanie okrętu.

W związku ze zwiększeniem okresu na postój statków następuje pogorszenie się gatunku towaru.

Wskazane braki są usunięte przy użyciu statku rybackiego według wynalazku. Pomieszczenia na ryby są wykonane jako wyjątkowo duże zbiorniki, które mogą być przejęte przez okręt i wylądowane przez wywracanie. Jest celowe, aby pomieszczenia dla ryb na statku

rybackim (zwanego dalej pomieszczeniami wymiennymi) wykorzystane przez równe zewnętrzne wymiary tak, ażeby puste, oczyszczone, względnie zaopatrzone w środki chłodzące pomieszczenia wymienne mogły być zainstalowane. Pomieszczenia wymienne mogą być bardzo duże tak, że tylko niewiele operacji jest niezbędnych do wylądunku całego łowu i układania pustych zbiorników. Czas konieczny do wylądunku i nowego wyposażenia statku rybackiego powinien zmniejszyć się przez to na mniej niż jedną godzinę.

Przez użycie wymiennych pomieszczeń możliwy jest ciśniejszy podział statku rybackiego aniżeli ten, jaki się obecnie używa przez dalsze ścianki podziałowe poprzeczne i podłużne, na skutek czego wzmocnione jest nawet bezpieczeństwo statku. Pomieszczenia wymienne zakładane są przez duże otwory pokładowe. Mogą być one zaopatrzone w wiązadło uszczelniające i obejmują wtedy działanie pokładu, jako organ zamykający i miejsce pracy do sortowania oraz miejsce pierwszej obróbki łowów.

Otwory pokładowe utworzone są przez belki poprzeczne i podłużne, które utrzymują działanie otworu, jako złącza wytrzymałościowego. Dalsza korzyść polega na tym, że przez użycie pomieszczeń wymiennych podłogi i izolacja ścian nie stykają się więcej z ciepłem, dochodzącym przez promieniowanie do ładunku ryb. Sama izolacja pokładu pozostaje celowo w użytych pomieszczeniach wymiennych, jako w pokładach. W dużych okrętach konieczne jest zastosowanie dalszego podziału dla uniknięcia zbyt dużej wagi poszczególnych jednostki pomieszczenia wymiennego. Dlatego też mogą być przewidziane trzy lub cztery otwory pokładowe i jednocześnie użyte dwa pomieszczenia wymienne.

W celu uniknięcia nierównomiernego wymiaru pomieszczeń, mogą być opuszczone przy wysmukłych formach wręg dolne boczne pomieszczenia wymienne zupełnie albo też na przednich pomieszczeniach dla ryb. Na ich miejsce może być załadowane paliwo okrętowe lub woda. Załadowanie dolnych pomieszczeń wymiennych może być wykonane ponad tymi leżącymi pomieszczeniami za pomocą zamykanych otworów. Wewnętrzny podział pomieszczeń wymiennych może odpowiadać warunkom, określonym przez gatunki ryb.

Kiedy dla dodatkowego łowu i strat nie potrzebne są żadne podziały w małych jednostkach pomieszczeniowych, to czule gatunki ryb

wymagają dodatkowych podziałów oraz ścianek poprzecznych i podłużnych wewnątrz wymiennych pomieszczeń.

Ażeby wykonać wypust pomieszczeń wymiennych przez proste przechylenie, należy to zrobić przez otwór ładowniczy poza środkiem ściany podłużnej.

Na rysunkach są uwidocznione przykłady wykonania urządzeń wymiennych pomieszczeń na statkach i same urządzenia. Fig. 1 przedstawia przekrój podłużny środkowej części statku z pomieszczeniami wymiennymi, a fig. 2 — przekrój poprzeczny przez statek. Pomieszczenia wymienne 1 wiszą według przykładowego wykonania z ich belką nośną i uszczelniającą 4 na dźwigarach podłużnych 2 i poprzecznych 3, stanowiących odpowiednie podpory pokładowe. Pomieszczenia wymienne pozwalają na ścisły podział okrętu przez poprzeczne ścianki podziałowe 5 i podłużne ścianki 6.

Ścianki podziałowe służą oprócz tego do odpowiedniego usztywnienia i jednocześnie do przeniesienia obciążenia ścianek na konstrukcję dna (fig. 1 i 2).

Fig. 3, 4 uwidaczniają urządzenie wymiennych pomieszczeń na jednym z większych statków. Tworzące pokład okrętowy górne pomieszczenia wymienne 1 posiadają u dołu otwór 9, przez który są wypełniane dolne pomieszczenia wymienne 7 (fig. 3). W miejsce nieodpowiednio uformowanych pomieszczeń przy niepełnych bokach okrętu mogą być urządzone zbiorniki 8 w dolnych częściach statku (fig. 4).

Fig. 5, 6 i 7 uwidaczniają przykład wykonania pomieszczenia wymiennego o wewnętrznym podziale, a mianowicie fig. 5 — widok

podłużny, fig. 6 — widok boczny, a fig. 7 — przekrój według linii A—B na fig. 6. Według tego przykładu poprzeczne ścianki podziałowe 10 uważane są jako mocne przegrody, gdy tymczasem znajdujące się między nimi podłogi mogą być przechylane do góry i na dół.

Pomieszczenia wymienne mają wspólne pokrycie 12 i izolację pokładu 13.

Zastrzeżenia patentowe

1. Statek rybacki, znamieny tym, że pomieszczenie do ryb stanowią zbiorniki (1), które są umieszczane niezależnie jeden od drugiego i wzajemnie wymienne w szybach, utworzonych przez stałe dźwigary podłużne (2) i poprzeczne (3) oraz przez stałe ściany działowe podłużne (6) i poprzeczne (5).
2. Statek rybacki według zastrz. 1, znamieny tym, że zbiorniki (1) są zawieszane na brzegach otworów głównego pokładu za pomocą utrzymującego i uszczelniającego je wiązania (4), dzięki czemu tworzą szczelnie zamknięty i umocowany główny pokład statku rybackiego.
3. Statek rybacki według zastrz. 1—2, znamieny tym, że przy dwóch pomieszczeniach wymiennych, położonych jedno nad drugim, górne pomieszczenie (1) posiada w podłodze zamykany otwór (9), przez który dolne pomieszczenie (7) może być napełniane.

VEB Volkswerft

Stralsund

-Zastępca: mgr Józef Kamiński

rzecznik patentowy

Fig 1

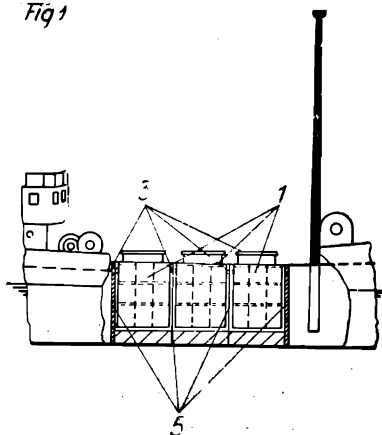

Fig 2

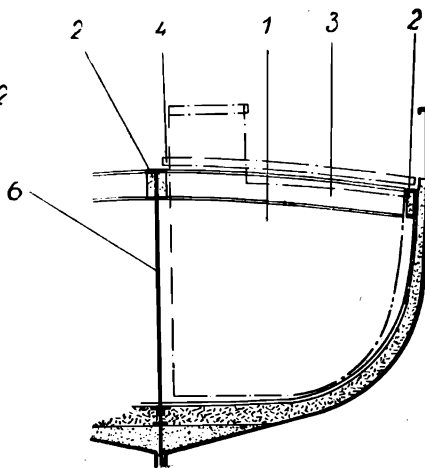

Fig. 3

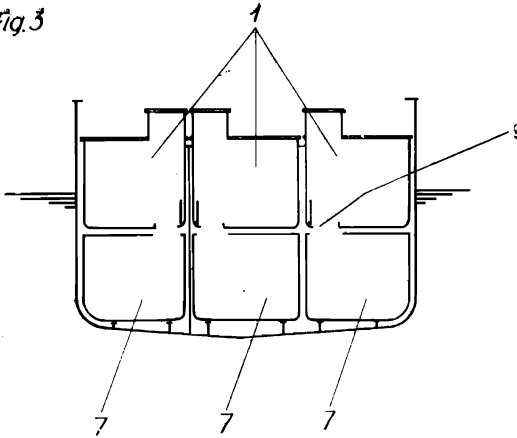

Fig. 4

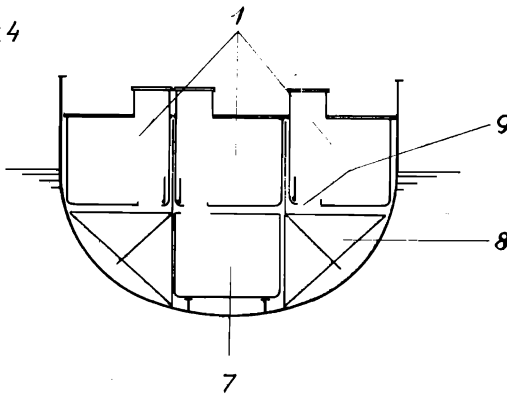

Fig. 5

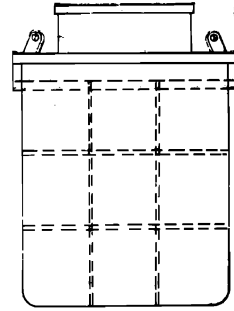

Fig. 6

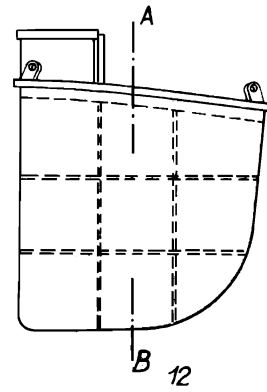

Fig. 7

